

"NASSERISMI" UUESTISÜND

★Kastipõgenik sai aasüli
Eesti noormees, kes mõeldud sügisel põgenes Tallinnast laevaga Kopenhaageni, olles end petnud autokasti, sai Taani valitsusvõimude poolt nüüd poliitilise põgeniku staatuse ja vabastati. Ta olevat ajutiselt lahkunud Taanist, et külastada uusi välisriigis asuvaid sugulasi. Taani võimud ei pöölda tema hime veel avalikkuse toomist.

★ Kodumaa! saabunud teadete järgi
...on seal surunud 24. veebruaril Eesti Rahvaligikogu administratiiv- ja majandusliku juhatuse juht ja Märisaare oleska ta saanud 81-aastaseks. Eesti Vabadussõjast võitis ta aasa ohvitserina. Ta arreteeriti 1945. aastal ja saadeti Siberisse, kust ta vabanes 1955. aastal.

Dr. Kahniga töötab mõnda aega
Dros ka dr. ins. August Komendant.
Märtsikuu keskel alustas dr.
ahh reisi Pakistani ja temaga koos
sõbrd sinna ka dr. A. Komendant.
ad peatuvad Pakistanis paar nädal-
t, tehes seejärele peatuse veel In-
dianas, kus, nagu kuuleme, arhitekt dr.
ahni kavandite ja plaanide järele
tulmib üks India ülikooli hooneid.

☆ 9. märtsil uppus Toronto linna
puubasseini 31-a. Gardo Knuude, kes
a peeti heaks ujumaks. Õnnetus juhtis
seebasseinis, mida valvavad kaks ve-
elipäästjat. Arvatakse, et ta peaga lö-
pastu põhja vette hüppamisel.

☆ 16-aastane Jaan Kaare, kes elu-
ab Long Islandil, tuli sealse Long
Islandi highschoolis esikohale töö ees-
Mida tähendab mulle vabadus".

Emakeelne kirik

[illegible][illegible]

Kirik ja vabadus on lihtsased, mille eest igaüks peaks emakeelse kiriku parim viisi võitlemas kommunistliku vastu. Lihtsuse, et ka see on kirikule püsima jäävaks alternatiiv. Samuti meenutame, et kiriku ülesanne on kuulutada usku ja hoida usku elavana inimeste sõlmedes ning viijeldada kultuuri ja traditsiooni suhtelalt alustel lähtudes. Siit edasi inimese saame tujeld, et eesti kiriku desandeks on kuulutada usku eestlaste vabulgas ja hoida usku elavana eestlaste sõlmedes ning samuti, viijeldada eesti kultuuri ja traditsiooni lähtuvalt usu suhtelalt alustel, milleks taas vajame eestlaste keelt.

Kirikus toimuvad praegu kõik ametitused (ristimine, leer, laulatus, ümalateenistused jne.) eesti keeles. See on aga meie rahvusliku jõu kindlustamine ning rahvuse säilitamise kõige olulisem eeldus. Et see võiks olla ka üheks meie täiuslikumaks saamise vahendiks, on vajalik, et iga kodaniku kasutaks neid võimalusi —

BALTISAKSLASE MULJEID

oma kunagisest kodust

[illegible]

Jaamahoonest välja astudes langes
kohe pilk vanale tuttavale Pikk-Her-
ranile. Kuid sellele tippu lehis nüüd
unane lipp sirbi ja vasaraga, sümbo-
seerides okupatsioonivõimu. Seisatades

EESTI KUNSTNIK SAKSAMAA

Kuidas elab ja töötab Richard Kiivit

(Meie kirjastajatest)

Vaatanud sellele, et raamatut "Eesti kunst paguluses" (Rootsi 1964, teine väljaandmine 1970) on kirjastanud Rootsi kirjastaja dr. Armin Tuulise puuduliku Richard Kiiviti nimi, on ta kirjastanud ka teisi teoseid, mis on kellelegi kuulub meile, et ainult meie, on ka välismaalaste tunnustust. Kodumaa oli Richard Kiiviti tegev mitte ainult kui maalikunstnik, vaid ka kui kirjastaja. Ta kirjastas ka pikemat aega Tartu Laakmanni litograafia töökooja ja kirjastust "Looduse" juures raamatute illustreerijana. Lisaks on ta loonud ka teiste kirjastuste paljudele välismaalastele raamatute illustreerimiseks ja veel kaunistatud illustreerimist. Põhnikuna elab Richard Kiiviti praegu Lääne-Saaskamala (Stuttgart-Ludwigsburg) piirkonnas, mis on ka 75-le eluaastale viimastel aastatel oma loomingu tõttu tegevust.

R. Kiiviti on endiselt vitamine ja devalv töös. Kes teda tunnevad v sellest ajast, kui ta töötas Tartus, tead teavad, kuid ta annab meile ka teisi teoseid. Richard Kiiviti, siin oma juuste poolest, sest neis siin ainult hõbe. Kiiviti töötaks Saksamaal on Stuttgardi Rosenstein loomakunsti "Staatsliche Naturkumensmuseum" (Stuttgart) loomakunsti muuseumis Kiiviti töötas oma eriala koos mitme sakslasest abilisega.

ning amitselike ja eestlaste põsimine kirgast võitluse omakeelne võimalus. Kuid ametitahtluse osas pakub meile kiriku Toimetis poolt jälle (et see harkas kõik eestlased) kirikuajutajate peakisid kasutama meie kultuuri ja teaduse saavutusi oma jutustustes, leeriõpetustes, ühisõpetustes tundides ning ametitahtluses. Ka peaks lähtuma meie kirikuajutajad teadlaste, ajaloolaste, filosoofide, kunstnike, muusikute, kirjanike, poliitiliste ja teaduslike saavutuste, Samuti peaks haarama see teadandse meie rahvuslikul sündmusel ja tähtsusele, meie rahvuslike suhteid meiste ja — naiste üle ja töö ning rahvuslikul traditsioonid. Lisaks on peab olema meie kirik eestist õigust kontinuitend — kandja ning kultuuri vahend. Meie kiriku eestlaste eest rahva vabastamise eest, sest nii päästame ka Eesti eksisteeriva kiriku kommuunismil lõpetes.

Vajame jõudu ja usku meie maa rahva vabanemiseks, usku õiguse võidusse ja vigivalva havigivuseks. Ka see, kes ei ole võimeline sõjajärgse elu ümber ehitamiseks, ei ole võimeline ümmikunike kirik ja emakeelsete juttude. See tähendab: ka selles orjategevuse sektoris, eesti kirik peab saandama meisse võitlusvaimu. Meie ühiskonnas, kus on koos, see on ümmikunike kirik ja emakeelne kirik ka võim. Ümmikunike ja võimaste keskel meie eesluse hällike ja talmevalvaks. Sellepärast tuleb ka meil kõigil kõrgelt hinnata ümmikunike kiriku ja emakeelsete juttude. Meie ümmikunike kirik on teinud ja tulevikus teevad meil rahva heaks. Kuid see töö saab ositseni veel tohusam, kui moodustada veelgi suuremaid ja veelgi võimsamaid kogukondi, kus ümmikunike kirik on meie praegususe olukorras meil rahvusliku ümberandamise ning säilitamise tugevaimad kantsid ja tagatid. Aga me ei saagi, mis atab meid ümmikunike kiriku ümberandamise meele vanliste üle.

R. Kiviit kannab nõud nime – er
kunstnik. Seda ta enda arvamisel ko
haselt. Peale tavajalise lotva- ja päev
töö muuseumis ta on kunstnikuna t
geograaf, muusik, kirjanik, filosoof
teist üldist ta tellimisi, mis saabu
nii Ameerika mandrit kui ka A
raallast. Praegu on tal käsil kaks su
remat lõimala. üks neist kujutab e
talve ja teine üht Pühajärve idüllil.
Me jameasime teile K. Kiviit, et ilbeke
võib võtta õnne ja rõõmu, et ta
ka mitmed teised Saksamaa eestlase
on omandanud osu teel rea ta töö
Küsimusele, kuidas ta suudab end ku
"vanakooli kunstnik"mooduses ühiskon
nas läbi löüa, vastas R. Kiviit, et "k
teine ajaga" kui teine, ja "raha
mõeldud" kohaneda, sest ka mina võ
ni ühe- kui kolmesilmalisi olendeid
maalida, kui maitsse seda nõuab".

Kui heita pliivti utele tõeale
siis veundeme, et ka tema uudislo-
mingus esinevad kõik äärmused ju-
st. Kõik, mis on tõeline, on ka tõeline
sõnaneeriv vastus: "salks, maitsele".
sest praegu tema tõde on salk suure-
ostjaskonna moodustavad siiski sakala-
sed. Nii näitaks ostab juba aastaid
Heilbronn linna juures asuvas "Stutt-
garter Zeitung" töid oma ametiasutuste ka-
nistamiseks. Ka kogeme, et ülevaateid
ja sõnumeid Richard Kiiviti loovast te-
gevusest ilmub üsna tihti lääne-saka-
ajakirjanduses. Ühe näitena vastavast-
lõike "Stuttgarter Zeitung" (19. juuni
1957, "Zeitung" (31. aug. 1957), kus
leiate ühe Kiiviti maalil reproduktsio-
oni ja kunstniku pildi (ühe oma tõe-
juures). Piltidele lisatud kirjutised tõl-
gevad: "Fögenheimi näitab, et "Stutt-
garter" eesti kunstniku oma kodumaa
võrrele".

Tartus Tiigi tänava põlemisel hävis ka kunstniku elutöö, sest tulle jäid ka kõik ta maalid, kokku üle 700 kunsti teose. Kunstnikul õnnestus ainult oma elu päästmine.

Oma tütre juures, kes töötab Ludwigsburgis arstina, leidis Richard Kivil omale uue kodu."

See kirjutas iseloomustab R. Kiivilt: "Saatus, millele saame ajalehes lisatuna se: 'Kes kulubstas nüd Loodusloo Museumi Rosenstelnli lossis, see võit seel imetlelda Richard Kiiviti tõe tule musi...' Kuid ka maalikuksniku atelekes visandite virmad ja saur kogu talle saamatud maalide virmad sellest, et põhjaldu oli kunstnike ettevalmistusi." Aastal 1960 (24. sept.) kirjutas ka taas ajalehes "Stuttgarter Zeitung", et "Ludwigsburgis elunev Eesti kunstnik prof. Richard Kiivit kaunistas Heilebronnli linnas ühe saure uueisitiis, mille önnestunud traatpilaatla simbolisees ühele ühele linnale ühele maajanduse taastamis- ja üleseisutist." Selle kunstijõhõda piistitas ka Stadtsiedlung AG oma 100. sünnipäeva puhul omale kauni monumendi."

Uutest R. Kiiviti tödest on eriti kuulus tema moodne maal "Mahnert" (Meenutaja ehk Manitseja), mis kutsuh automatajastu inimkonda mõistusele. Kuid nii see maal kui ka kogu Kiiviti eksill-looming on näide, kuidas eestkunst võõrsil jõudsal edeneb, olukorrale kohane ja näitab, et eesti kunsti on väärtusi, milledega rikastada maailma kunstiteadust.

S. Oom.

[illegible]

Taksojuht viis mu suurde hotelli Vabadusväljakule ääres, kus sain tooa vaadates kesklinna poole. Otsust vastas astuda tuttavana Jaani kirik. Silmad ei teinud kerkiv vastu pilte nende äägedades kividest, mil sama väljaku ääres jälgisin Kesklinna Vabariigi sõjaväe paraade ja muid pildid, mis olid kinnitatud seina. Nüüd aga "kaunistasid" väljaku ääri suureid punatunustatud pildid, eesotsas muidegi Hrushshitski vii omaga, mis olid sinna asetatud sõjaväeleastast Oktoobripüüetuste puhul. Silmad otsisid Tallinna tänavapildid, mis olid kinnitatud seina. Nüüd aga "kaunistasid" väljaku ääri suureid punatunustatud pildid, eesotsas muidegi Hrushshitski vii omaga, mis olid sinna asetatud sõjaväeleastast Oktoobripüüetuste puhul. Silmad otsisid Tallinna tänavapildid, mis olid kinnitatud seina. Nüüd aga "kaunistasid" väljaku ääri suureid punatunustatud pildid, eesotsas muidegi Hrushshitski vii omaga, mis olid sinna asetatud sõjaväeleastast Oktoobripüüetuste puhul.

Asusin alutuskäigule, et üles otsida oma vana-vanemate maja Kaarli külas juures. Liikudes piki puistestetud tekkis sõprade tunne, nagu oleks nad saatjaks ilka veel vana lastehoid, kes tavaliselt mind juhtis käikudel üle na. Kui aga jõudsin shilile, pidin koguma, et too vana puumaja, kus oli asunud mu lapsepõlve kodu oli maha põlenud venelaste terrorirünnakul. Maja murtisend ja alati korras hoidetud aed oli kasvanud umbrohtu. Ainult kõrged puud, missugused olid pakkunud mu meile varju, olid elanud kõik põlvkonnad, mis olid siin elanud. Kõik need põlvkonnad delised sündmused õnnelikult üle ja o

Nooruspäevist püsinud mälestusis k
jutasin ikka veel Tõnismäge kõr
mäena, nüüd leidsin oma üllatusel
et see oli vaid madal künkas, mi
ei pane nagu tähelegi. Ja kunagi

pütuina paistavad tänavad olid vahepeal otskuli muudetud imelihtikesteks käikudeks. Nii toob aeg petteumist ja nime purunevad mälestustest pisinud liisadad pildid. Pidin ka veenduma kui väike oli siiski mu vanemate puumaja, mis vastupidiselt slinnikodule oli säilunud. End nüüd olid kaotanud veel palju oma mahukusest, olles surutud kahi suure nõukogude stiilis püstitatud kahehoone

Toompea suured hooned näisid nagu
 mädalad kui vanasti, kuid nels
 vana, mis ei vanda, van heksaga. Toom-
 kirikus tegi jutu ühe eest-
 hega, kes oli sooritanas seal parandus-
 tust, Saksas keelt oskas ta puudulikult
 ja kui hakkaski midagi pikemat sele-
 tama, ilmus jutu sekka rohksti vene
 keelseid sõnu. Niibiasti Toomkirikus
 kui ka teistes jumalakodades linna-
 tolmuvad püüapäeviti jumalateistu-
 sest, välja arvatud Nigulist, mis hä-
 vines ühribinnakul ja kuhu tahetaks
 ajatada muuseum. Oleviste kirikus
 oli kaks korda, omapärassaksas kogu
 põhjalas teostatakse parandustust ja
 osajasi imberbehtusi.

Pikal tänaval külastan Mustapeade maja, mis oli omal ajal saksa ringkonna kesksesse koosmõttesse paigutas. Endine ohkond on seal siiski püsinud vaatamata, et vahepeal on see tehtud ümber nõukogude "kultuurmajaks". Kuigi seintel ripuvad Lenini ja teiste punasuuruste portreed, võin siiski kuulutada kudasid oli kõik siin umbes 30 aastat tagasi, kui viimati viibisin neis ruumides.

Suure Gildi hoonesse samas läheduses
on rajatud ajaloomuseum, kus väljapa-
nekuks on muldugi üheüksilgud ja ten-
dentsikud. Aastate 1920–40 kohtas
kiivi osakond on üldse sületud ja pa-
pist seinaga varjatud. Kui katsung
poikpäiselt sinna pilluda, teeb muu-
seumi ametnik mulle märkuse ja kee-
lab ära.

Edasi siirdusin raamatutäri juurde
mis kuulus kord mu vanaisale. See

Vaimutervishoin pioneer

Juhan Luiga 90-aastane

Arst-kirjanik ja ajaloolane dr. Juhan Luiga sündis 31. märtsil 1873 Tartumaal Ropkas talumainiku pojana. Pärast Tartu kroonunguümäsimisülopetamist astus ta Tartu ülikooli arstiteaduskonda, mille lõpetus aastal 1899. Selle järel tegeles üldarstina ja Tartu närvil- ja vaimuhaiguste kliinikus, kus ta jatkas ka oma teaduslikku uurimistööd. Peamist tähelepanu pühendas Juhan Luiga Tartu maakonnale (vaimuhaiguste osakus) ja olukorrale vaimuhaigiste (Baltikum) ütluses). Selle aja jooksul 1895-1905 kirjutas ta Luiga väitekirj doktorik rändi saami- seks, See oli ajaloolaste-staatiline vaat- lus "Vaimuhaigete hoidumiseks Balti- kumis", mis ilmus (aastal 1904) trüki- tona ka vene keeles. Oma väitekirja- järgi Juhan Luiga teatas, et ta on "vaimu- haigete" ütluses 128 kohta (mitte 1:1400 kohta, nagu enamini ametlik- kott arvati).

Peale väitekirja "Vaimuhaigete hoolendamise Baitmäärak" Juhani Luiga suostel ilmus veel terve rida arstiteaduslikke töid, milledest tähtsamad:

- "Psühhopaatoloogilised ilmed Suur-Pranglase ja Väike-Pranglase (1904, 1906)
- "Närvinõrkus" (1907), "Peattük rahva tervehoiust" (1907) ja teised. Pranglase arvanie osas Luiga näitas et need elavad halbasdes hügieenilistes ja üksteisega, ligidastest sugulussideis mis surub ka oma pitseri nende hingeele. Ka oli Juhani Luiga Tartus ilmuva rahvaterviseuiku kunkirja "Tervis" toimetaja. Prof. dr. H. Koppel ja asja-kojalad "Prof. dr. H. Koppel ja asja-kojalad" (1904, 1906)
- "Väike, Väike" (1904, 1906)

Yana Mägi kirjutas kaheksa aastase Juhana Aastla 1908 sündinud tütre Juhana Talu lühinaastiku kuse ta töötas vaimu ja närvihäiretega eiaristanna ja Tuhina linnatervishoogustanna. Ka oli Juhana Luiga pikemaastane Eesti Arstide Seltside Liidu esimees Tallinnas huvitus Juhana Luiga eesti naingusust ja eesti ajaloo ning avaldas oma töid "Eesti naingus" (1908), "Põhjavaim" (1911), "Soome suu usk" (1916) "Lembitu surm" (1921), "Lembitu võõrloolik" (1921) ja "Lati Hindreku kroonika kirjutaja" (1922). Kõik need töid ilmusid ajakirjas "Eesti Kirjanike Lühiesive" raamatuna ilmus "Eesti naingus" 1343-1345.

[illegible]

malt Kalevipoja luule ilu ja vagevuse
siidamesse laulis." — u u —

tekitab minus tugeva ärevuse ja pean
läsma pingutama, et ustav avald. Esimesel
pilgul jääb mulje, nagu oleks kõik
endine. Lähemal silmitselmines paar
ometi tunnistama, et paljudi on muu-
tunud, sest minu vanaisa ajal polnud
riiulitel nii arvurikalik. Lenini toetuse
müügilike vilja pandud! Saksa teise
poolt on kahteldav, kas avalast, et
mulleil on paar eranditult vaid ida-
Saksamaa viljaandud. Kui küsin muu-
jannalt, vanemalt provalt, kas oleks
võimalik saada ka Lääne-Saksamaal il-
munud toetud, vastab see kahetsevalt,
et seal pole midagi müügilike tulnud.
Samas aga tõestib, et võib olla peagi
saavad ka Lääne-Saksamaa raamatid

ja sealnede teedoomustaks tühnagi. A
Arendan sirat imestust, et nende
kreis on müügil siiski nilpalju saks-
keelsete raamatuid "Kas teate", juus-
tab nüüd muu teisekülmüüdist, "enne-
märgi" see tähtselt süks raamatu-
ärä ja kogun õie süks" "Kas
tühsti?" Arendan imestust, "Jah," ju-
ustustab proua edasi, "tookord oli see
Kluge ja Ströhm raamatüäri ja vane-
mad inimesed nimetaväad meie kauplus-
ikka veel salla nimega". Nüüd ää
mingin väälä oma trumbi: "Mina olen
ka Ströhm, olen selle raamatüäri asu-
taja pojapoeg". Vist küll oli see mu
ütetelus tollele prouale suurimaks üllä-
tuseks tema enis.

Tallinna võiks pidades täiel kääral mineviku muuseumiks. Sellena võtavad linna ka kõik need vene turistid, kes tulevad siia külastama. Järgi siis Sverdlovskist, Moskvast, Tulaalt ja Irkutskist, Eesti üliõpilased üldse kooliõpilased kannavad ikkagi võrkvillkila, sedepäevakatted ja näivad ütle selgusega kuulumist läände. Lõpuks võiks Euge, Bresti pidiast N. Laidu välukas-tatseks, see siin produtseeritakse kaunimaid ja maitsekamaid tooteid ja isegi kaudu lõhevad uusimad riidedome Venemaal ja lääne mõiste ei alga mitte piiri taga, vaid saab alguse juba Raeti piiril.

Varalahkunuz

Heinrich Lukason'i

mälestavad leinas
F. ja M. Kald

Unustamata Ühingu tegev- ja toetaja-liiget

Heinrich Lukason'i

sünd 17.7.17.a. Meeksis, Eestis
surn. 21.3.63.a. Sydney's, Austraalias

mälestab sügavas leinas
Eesti Võitlejate Ühingu N.S.W. osakond

Varalahkunuz unustamatut

Heinrich Lukason'i

mälestab
perekond Oser

Avaldame kaastunnet pr. Helga Lukason'ile
tema abikaasa

Heinrich Lukason'i

surma puhul.

Märt ja Selma Soomelt

Toetaja-liiget

Heinrich Lukason'i

mälestab sügavas leinas
Segakoori "Vanemuine" toetajaliikmete kogu

Kallist isa

Karl Areng'ut

sünd. 8.9.1879
surn. 23.2.1963

mälestavad leinas
poeg perekonnaga

Puhka rahus kodumaa mullas!

Heinrich Lukason'i

mälestavad kurbuses
Raivo ja Asta Tungal

NOORTE NURK

Rõõvitud uni
Meinasjutt

Kord elas rikas, tark ja hea kuningas. Ta oli nii rikas, et elas kullast ehitatud lossis. Ta oli nii tark, et riigi teadlased tema ümber kogunesid nõu küsima. Ning ta oli nii hea, et lilled ja rohuilbid oma pead tema ees langetasid ja kortikunadki loomad talle julgelt lähenesid kui ta läbi meesade ja üle põldude ratsutas.

Kuid kõigile sellele vaatamata polnud kuningas õnnelik, sest ta alinust, kaunist tütart, keda ta üle kõige armastas, oli taabunud suur õnnetus. Ühel päeval kui printsess oli oma kuldse palliga läbi metsa jooksnud, oli ta mängeldes päris tahtmatult astunud väikesele kärbesseenele. Aga eks Juurevaim, kes on metsa peremeheks ja valvab kõige metsas kasvava üle, sai nii tugevaks, et otsustas kätte maksta.

Ja eks ta tegigi seda nõnda: ühel ööl hilis ta salaja lossi ja rõõvis printsessilt tema une. Printsess oli ehmunult ärkanud ja näinud, kuidas inemü Juurevaim ta loast põgenes.

Nüüd loomas kuningatütar unetult oma kuldsees voodis. Kuna uni enam ei sügenud ta silmi, siis valutasid need ja kena neu muutus jõeavast-päeva ikka kahvatumaks ja kahvatumaks. Kuningas kutsus kutselaimad arstid oma juurde, kuid nemadki ei osanud aida, ta õnnetut printsessi. Nii levis kuuludus üle maa; kuningatütar peab küll varsti surema, kui talle ta uni tagasi ei anta. Kuningas saatis hulga vaprad mehi metsa, kes pidid Juurevaima vangistama, et tavaliselt järele kätte saada. Kuid keegi ei teadnud, kus Juurevaim elas, sest tema maa-alune riik oli väga suur ja ta võis enda peita igasse muulapraosse. Kuningas oli nii suures meeleheites, et ta lubas sellele, kes ta tütre une tagasi toob, tüttä iga sooviga — isegi siis kui ta peaks kätkest andma kas või terve oma kuningriigi.

Nell aegadel rändas maal pillimees, kes nüüd jõudis otsaga ka küniga lossi. Muresturnitud valitseja lootis, et

Nr. 13 (89) 28. märtsil 1963
Toimetaja L. A. VALOMA

Kirjad saata Nurga Onule: "Meie Kodu", 141 Campbell St., Sydney, NSW.

pillimehed tütre meele rõõmsamaks teevad, mispärast kutsus mängumehe enda juurde ja palus teda tütrele mängida. Ja viiludaja mängis nõnda liusasti, et kõik, kes teda kuulsid, sellest väga vaimustatud olid. Isegi meie vaene printsess naeratas mitmel korral üsna mähedasti. Kuid ka kõige kauneimad holid viilukeeltele ei suigutanud teda unne. See kurvastas väga viulu mängijat ja ta otsustas printsessi aidata.

Veel samal päeval asus ta teele, et otsida Juurevaima. Koiti ööd ja päeva käis ta läbi metsade ja uuris iga palgupaika, vaatas kivide alla, hüüdis Juurevaimu nime tuultele ning küstles igatüht, keda kohtas. Väsinuma ja nälgijana istus ta viimaks ühe suure õõnsa puu all juurele, ja et peletada kurbi mõtteid, hakkas ta mängima lõbusat laulu.

Korraga liikus midagi ta selja taga puu sees ja ühest oksaangust piljus välja väikese mehikese pruun kortsus nägu. Muusikant teadis kohe, et see on Juurevaima, kuid ta ei teinud väljajagi.

"Mis riistapuu sul seal lõua all on, kust nii toredad lood välja tulevad?" küsis Juurevaima. "Ma tahaksin selle imekasti endale saada. Kui palju sa nõund selle eest?"

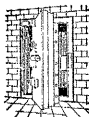
Viiludaja mõttes ja lausus: "Näita mulle kõik, mis sul on. Ma valin endale siis midagi, mis mulle meeldib." Juurevaim turtus naerust: "Kui tahad, lähene kohe." Ta plaksutas rõõmsalt käsi ja puujuurte vahelt ilmus nähtavalt trepp. (Järgluses numbris kuulad kuidas see muinasjutt lõppeb.)

Täpitpeent

"Ma tahaksin maksta oma koera maksu..."
"Kelle nimel?"
"Pauka."

3

TEIE OLETE ALATI TERETULNUD PANGAS BANK OF NEW SOUTH WALES

Teie hoiused on kindlad, kuna nad on tagatud Bank of New South Wales'i poolt, mis on Austraalia esimeseks pangaks ja omab varasi üle £500,000,000.

Teie hoiused kannavad kasumit. Praegune kasumäär on 3½% aastas £1 kuni £3,000 summadelt.

Teie hoiused aitavad Teid muresteda asju, mida soovite ja kindlustavad Teie tuleviku.

Teie võite oma hoiust igal ajal välja võtta või lasta ühest osakonnast teise ülekanda.

Teie olete alati teretunud

BANK OF NEW SOUTH WALES

(INCORPORATED IN NEW SOUTH WALES WITH LIMITED LIABILITY)

Hoiused ja üldised panga tehingud

Raske, vaevarikka haiguse tagajärjel lahkus minu armas mees
ja kallis väimees

Heinrich Lukason'i

sünd. 17.7.1917 Meeksis
surn. 21.3.1963 Sydneys

Trööstimata leinas

abikaasa ja
ämm

Muld mälestust Sinust matta
ei suuda!

Kallist õemeest ja onu

Heinrich Lukason'i

mälestavad sügavas leinas

Ilme, Karl, Kersti ja Toivo

Puhka rahus võõramaa mullas!

Ei muld mälestust matta jõua...

Sind kui unustamata ristiisa

Heinrich Lukason'i

mälestab sügavas leinas

ristipoeg Priit

õe ja vanematega

Ei muld mälestust matta jõua...

Unustamata head sõpra

Heinz Lukason'i

mälestab sügavas kurbuses
perekond Varima

Õilsahingelist võrumaalt, südamlikku rahvuskaaslast ja
varalahkunud sõpra

Heinrich Lukason'i

leinavad kurbuses

Johanna ja Georg Lilbok

Arnold Lond

Heinz Lukason'i

mälestavad leinas

Laine

Jaak

Erik

perek. Laumets

Head sõpra

Heinz Lukason'i

mälestavad kurbuses

Erika, Walter ja Aino

Kauaaegset toetaja-liiget

Heinrich Lukason'i

mälestab

SES Segakoor "Vanemuine"

Kauaaegset seltsi liiget

Heinrich Lukason'i

mälestab

Sydney Eesti Skautlike Noorte
Sõprade Selts

Heasüdamlikku naabrit Sunny Valleys

HEINRICH LUKASON'i

mälestavad vaikes leinas

A. & F. Austla
A. & E. Tiislar
A. & A. Kadanik
R. Weldt
P. Prillup

Varalahkunud kauaaegset unustamatut sõpra

Heinrich Lukason'i

mälestavad suures kurbuses

Hille ja Arno
Eilfriede ja Endel

Mälestus Sinust ei kustu meie südamest!

Toetaja-liiget

Heinrich Lukason'i

mälestab kurbuses

Eesti Meeskoor Austraalias

Varalahkunud head sõpra

Heinrich Lukason'i

mälestab kurbuses

J. Jägger
H. Kobi

Unustamata sõpra

Heinz Lukason'i

mälestavad sügavas leinas

Leo
Ingrid
Peeter

Heinrich Lukason'i

mälestavad vaikes leinas

Olga Sander
R. Luik

Heinrich Lukason'i

mälestab leinas

Laida Padjas

Puhka rahus!

Head sõpra

Heinrich Lukason'i

mälestavad sügavas leinas
perekond Paluoja

Varalahkunud unustamata sõpra

Hedvig Berg'i

surnud 19.3.63

mälestavad sügavas leinas
Erika ja Ants Kruusamägi

Kiriklikud teated

EELK Sydney Jaani koguduse jumalateenistused linnakirikus, 90 Goulburn Street:

Suurel Reedel 12. aprillil kell 6 õhtul armulauaga, laululehed.

I Kristuse Olendustamise pühäl 14. aprillil kell 6 õhtul, laululehed.

Õpetaja aadress: 5 Petrarch Ave., Vaucluse, tel.: 37-2200.

Õpetaja E. Kiviste.

★ Melbourne'i EEL koguduse kirikus:

Palmipühade pühäl 7. aprillil kell 11 hommikul.

★ Adelaide'i EELK koguduse jumalateenistus koos armulauaga on Palmipühade pühäl 7. aprillil kell 4 p.l. St. Stepheni kirikus, Teenib õp. Rinar Kiviste, kes peatub Adelaide's K. Arula pool, 15 Rosella St. Payneham.

Adelaide'i EEL koguduse uus õpetaja Johannes Aarik jõuab kohale oma koguduse juurde arvatavasti juulikuus. Koguduse juhatus

ADRESSIKUULUTUSED

★ Sydney Eesti Klubiring. Informatsioon üritustest: 649-3716.
ERATUNNIID MATEMAATIKAS, füüsikas ja matemaatilises keemias. Ülo Joosoo 84 15 67.

★ Igat liiki tsemmenttoontööd: Paul Mäe, 74 Lockwood St., Merrylands. Tel. 687-1072.

★ Häitsepemeister H. Eedla, Gordon Rd., Moorebank, tel. UB 2822; Banksstown, 380 South Terrace, tel. 70 8719.

★ Laivatööstus — A. Eelma, 63 Leeton Pde., Waterloo (Sydney). Tel. MX 1267.

★ Elektrik I. Skrm (L.J. El. Contr.), 14 Lyons Road, Drummoyne, tel. WA 1227.

★ Elektrik (igasugused elektritööd) A. Muth (L.J. El. Contr.), 968 Victoria Road, West Ryde, Tel. Öhtu WY 1934.

★ Naia- ja lastarõivete õmbleja L. Nabe, 23 Greengate Rd., Killara, tel. JX3025.

★ Püssimeister W. Backfeldt, 492 Bourke St., Surry Hills (Sydney). Mõigil jahipüüasid, revolvrid. Relvade parandus. Tel. 31 6136.

"MEIE KODU"

Australian-Estonian Weekly Väljaandja: Sydney Eesti Selts 141-143 Campbell St., Sydney, N.S.W. Telephone: MA 8000

Vastutav toimetaja Responsible editor: OSKAR LOIT Editor-in-charge

ALEKSANDER VALGMA

Toimetuskollektium: E. Laiek, H. Lipping, ja J. Viidang KUULUTUSTE HINNAD. Iga veerg 10/- toll kuulutusküljel; tekestis 50% ja esileht 100% tallina. Ornaste, tšest-simise, korteri otalimise ja pakkimise kuulutused 6 penni sõna.

Addressi muutmise 2 sh. Printed by Publicity Press Ltd, 29-31 Macquarie Street, Chippendale